

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบทดสอบสมรรถนะทางคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีคุณภาพสูงสำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3, 4 และ 5 เป็นแบบทดสอบที่ทดสอบศัพท์ที่ใช้ในสถานความเข้าใจ (Passive Vocabulary)
2. เพื่อให้มีแบบสอบซึ่งจะใช้เป็นพื้นฐานในการวัดความก้าวหน้าของผลการศึกษา และเป็นแนวทางในการหาเกณฑ์ปกติวิสัยของสมรรถนะทางคำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3, 4 และ 5
3. เพื่อให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องของทางการสอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3, 4 และ 5 ทราบวัตถุประสงค์และเกณฑ์การสร้างแบบทดสอบสมรรถนะทางคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ เน้นการสร้างแบบทดสอบศัพท์ จึงมีวิธีดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ศึกษาวิธีการออกข้อสอบศัพท์จากหนังสือต่าง ๆ เกี่ยวกับการสร้างแบบสอบศัพท์
2. เลือกเนื้อหาของแบบสอบโดยใช้ศัพท์ที่คัดมาจากหนังสือ Teacher's Word Book of 30,000 Words ของ Thorndike and Lorge เฉพาะ 5,000 คำแรกที่มีการปรากฏบ่อยที่สุด
3. สร้างแบบสอบ 3 ฉบับ (FORMS) แต่ละฉบับ (FORM) มี 5 ตอน (PARTS) ตอนที่ 1 ตอนที่ 2 และตอนที่ 3 (Section I : PART A, PART B;

Section II : PART A) มีข้อ (PART) ละ 100 ข้อ ตอนที่ 4 และตอนที่ 5
(Section II : PART B, PART C) มีข้อละ 50 ข้อ

4. นำแบบสอบที่สร้างขึ้นไปทดลองครั้งแรก กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จากโรงเรียนต่าง ๆ ในส่วนกลาง จำนวน 24 โรงเรียน

5. วิเคราะห์ข้อมูล หาระดับความยากและอำนาจจำแนกของข้อสอบแต่ละข้อ (Item Analyses) โดยใช้เทคนิค 27 เปอร์เซนต์ และหาคาสติทิพื้นฐานอื่น ๆ

6. คัดเลือกและปรับปรุงแบบสอบให้เหลือเพียงหนึ่งข้อ 100 ข้อ กอนนำไปทดสอบครั้งที่สองกับตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3, ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

7. นำแบบสอบที่คัดเลือกและปรับปรุงแล้ว 100 ข้อนี้ไปทดลองครั้งที่สองกับตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3, ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้เทคนิค 27 เปอร์เซนต์ หาระดับความยากและอำนาจจำแนกของข้อสอบรายข้อ และคำนวณคาสติทิต่าง ๆ รวมทั้งค่าความเชื่อถือได้ตามสูตร คูเคอร์ ริชาร์สันสูตรที่ 21

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์แบบสอบที่ใช้ในการทดลองครั้งแรก ได้พิจารณาเลือกข้อที่มีระดับความยาก-ง่าย ปานกลาง และมีอำนาจจำแนกสูงไว้ 100 ข้อ โดยนำมาจาก SECTION I PART B 40 ข้อ SECTION II PART A 40 ข้อ และ SECTION II PART C 20 ข้อ หลังจากปรับปรุงตัวเลือกแล้ว นำไปทดลองครั้งที่สองกับตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3, 4 และ 5 ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ข้อสอบดี 72 ข้อ สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ข้อสอบดี 88 ข้อ สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ข้อสอบดี 89 ข้อ ข้อสอบที่ดีทั้ง 3 ชั้น มี 65 ข้อ ข้อสอบที่ดีเพียงบางชั้นมี 35 ข้อ ข้อสอบที่ไม่ดีทั้ง 3 ชั้นมี 2 ข้อ

ค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบตามสูตร คูเคอร์ ริชาร์สันสูตรที่ 21 ปรากฏ

ผลว่า ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เท่ากับ .89 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เป็นค่าเท่ากันคือ เท่ากับ .93

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย (T Ratio) ของแบบสอบ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3, 4 และ 5 ปรากฏว่า ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 4 มีค่าเฉลี่ยสูงกว่า ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และค่าเฉลี่ยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก็สูงกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

การอภิปรายผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์แบบสอบที่นำไปทดลองสอบครั้งที่หนึ่ง จะเห็นได้ว่าแบบสอบที่สร้างขึ้นมีข้อที่ยากเกินไป และมีบางข้อที่ยากเกินไป และบางข้อที่มีอำนาจจำแนกไม่ก็จึงได้ตัดข้อสอบเหล่านี้ออกเสีย แบบสอบทั้ง 3 ฉบับ (FORM) ใหญ่เหลือเพียงหนึ่งฉบับ (FORM) มีจำนวน 100 ข้อ นำไปทดลองครั้งที่สอง ปรากฏผลดังนี้

1. ข้อสอบที่ยากเกินไป ยากเกินไป และอำนาจจำแนกไม่ดี มีจำนวนลดน้อยลงกว่าในการทดลองครั้งแรก
2. ข้อสอบส่วนมากมีค่าความยาก-ง่าย ระหว่าง .20 ถึง .80 และมีอำนาจจำแนกสูงกว่า .20
3. แบบสอบนี้มีความยากง่าย ถูกต้องตามหลักการทดสอบ คือยากสำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และง่ายขึ้นเมื่อนำไปทดสอบกับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
4. สามารถสรุปได้ว่า แบบสอบศัพท์นี้เป็นแบบสอบที่ไม่ยากเกินไปและไม่ง่ายเกินไปสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แต่สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แบบสอบนี้ยากไปเล็กน้อย นอกจากนั้นแบบสอบนี้มีค่าความเชื่อถือได้สูง นับว่าเป็นแบบสอบที่เชื่อถือได้เป็นอย่างดี

ขอเสนอแนะ

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ผู้วิจัยขอ ควรจะปรับปรุงแบบสอบที่สร้างให้ดียิ่งขึ้นทั้งแบบสอบที่ใช้ในการทดลองครั้งแรก และแบบสอบที่ใช้ทดลองครั้งที่สอง

โดยเฉพาะในการทดลองครั้งที่สอง ตัวเลือกถูกในแบบสอบที่ใช้ทดลองครั้งที่สอง ข้อ 37 และข้อ 97 ยากเกินไป ควรจะได้ปรับปรุงศัพท์ให้ง่ายขึ้น นอกจากนี้ควรปรับปรุงตัวดวงในการทดลองครั้งที่สอง ซึ่งมีบางข้อที่ตัวดวงมีค่าติดลบ เช่นข้อ 79 ตัวดวงมีค่าติดลบในทุกระดับชั้น รวมทั้งตัวดวงที่มีผู้เลือกต่ำกว่า 5 เปอร์เซนต์ เช่นข้อ 68 A และข้อ 88 B สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2. ควรจะได้มีการนำแบบสอบไปทดลองและปรับปรุงเป็นแบบสอบคู่ขนาน
3. ผู้วิจัยขอควรพิจารณาเกณฑ์พิเศษเพื่อเป็นเกณฑ์ในการทราบระดับสมรรถนะของนักเรียน
4. การเลือกตัวอย่างประชากร ในการทดลองครั้งแรกและครั้งที่สองควรจะให้มีนักเรียนเก่ง อ่อน และปานกลาง จำนวนเท่า ๆ กัน มิฉะนั้นผลการวิจัยที่ได้อาจคลาดเคลื่อนและไม่ดีเท่าที่ควร
5. การดำเนินการสอบแต่ละครั้งควรใช้เวลาไม่เกิน 2 ชั่วโมง และไม่ควรถ้าแบบสอบหลายชุด ติดต่อกัน ทำให้นักเรียนเบื่อหน่าย เกิดความเครียดและไม่ตั้งใจทำแบบสอบเท่าที่ควร
6. การสอบควรกำหนดคอกยาวให้กระชั้นกับเวลาที่นักเรียนจะสอบข้อสอบของโรงเรียนจนเกินไป มิฉะนั้นจะเป็นการรบกวนเวลาของนักเรียนและทำให้นักเรียนไม่ตั้งใจสอบ
7. การสร้างแบบสอบสมรรถนะนี้เป็นงานใหม่ในวงการศึกษาระดับมัธยมศึกษา โดยเฉพาะการสร้างแบบสอบสมรรถนะภาษาอังกฤษสำหรับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเป็นการยากในการสร้าง เนื่องจากวงศัพท์ของนักเรียนกว้างขึ้น ยากในการเลือกศัพท์ที่ใช้ทดสอบ ถ้ามีผู้สนใจสร้างมากขึ้น ก็อาจทำให้มีแบบสอบสมรรถนะที่ดี ๆ ไว้อีกได้
8. ควรจะศึกษาคะแนนวิชาอื่น ๆ ว่าคะแนนที่ได้จากการทำแบบสอบนี้จะใกล้เคียงกับคะแนนวิชาอื่น ๆ หรือไม่